

cudzoziemcy w przypadku nielegalnego pobytu bez zaistnienia okoliczności obciążających podlegają, w pierwszej kolejności, karze grzywny połączonej z nakazem dobrowolnego powrotu do państwa pochodzenia, a w drugiej kolejności karze wydalenia, jeżeli cudzoziemiec nie ureguluje swojej sytuacji, ani nie powróci dobrowolnie do swego państwa?

(¹) Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 20 października 2020 r. – Alstom Transport SA / Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Sprawa C-532/20)

(2021/C 53/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Alstom Transport SA

Druga strona postępowania: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1 akapit trzeci, art. 1 ust. 3 i art. 2c dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (¹) należy interpretować w ten sposób, że termin na wniesienie przez oferenta wybranego w ramach postępowania o udzielenie zamówienia odwołania od decyzji instytucji zamawiającej stwierdzającej dopuszczalność oferty złożonej przez oferenta sklasyfikowanego na niższym miejscu w kolejności oferentów należy obliczać w odniesieniu do dnia, w którym powstaje interes wybranego oferenta w wyniku złożenia przez oferenta, którego oferta nie została wybrana, środka odwoławczego od decyzji stwierdzającej wynik postępowania o udzielenie zamówienia?

(¹) Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. 1992 L 76, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 3 listopada 2020 r. – ACC Silicones Ltd. / Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-572/20)

(2021/C 53/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ACC Silicones Ltd.

Strona przeciwna: Bundeszentralamt für Steuern

Pytania prejudycjalne

- I. Czy art. 63 TFUE (dawny art. 56 traktatu WE) sprzeciwia się krajowemu przepisowi podatkowemu, takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, który wymaga od spółki mającej siedzibę za granicą, która otrzymuje dywidendy z tytułu posiadanych udziałów i nie osiąga minimalnego udziału określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/435/EWG⁽¹⁾ (w wersji zmienionej dyrektywą 2003/123⁽²⁾), aby w celu uzyskania zwrotu podatku od zysków kapitałowych spółka ta przedstawiła dowód w postaci zaświadczenia wydanego przez zagraniczny organ administracji podatkowej, potwierdzającego, że podatek od zysków kapitałowych nie może zostać zaliczony ani u niej ani u jej bezpośrednich lub pośrednich udziałowców, ani nie może zostać odliczony jako koszty operacyjne czy jako koszty uzyskania przychodów oraz potwierdzającego, w jakim zakresie faktycznie nie dokonano zaliczenia, odliczenia lub przeniesienia [na kolejne okresy], jeżeli nie wymaga się takiego dowodu dla celów zwrotu podatku od zysków kapitałowych od spółki mającej siedzibę w kraju w przypadku takiej samej wysokości udziału?
- II. W przypadku gdyby odpowiedź na pytanie pierwsze była przecząca:

Czy zasada proporcjonalności i zasada *effet utile* stoją na przeszkodzie wymogowi przedstawienia zaświadczenia, o którym mowa w pytaniu pierwszym powyżej, jeżeli przedstawienie tego zaświadczenia przez mający siedzibę za granicą podmiot pobierający dywidendy z tzw. udziałów w wolnym obrocie jest faktycznie niemożliwe?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (90/435/EWG) (Dz.U. 1990, L 225, s. 6).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę 90/435/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. 2004, L 7, s. 41).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 5 listopada 2020 r. – SC Cridar Cons SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Sprawa C-582/20)

(2021/C 53/23)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Cridar Cons SRL

Strona przeciwna: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają organom podatkowym – po wydaniu przez nie decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, w której odmówiono przyznania prawa do odliczenia VAT naliczonego – zawieszenie rozpatrywania zażalenia w oczekiwaniu na zakończenie postępowania karnego mogącego dostarczyć innych obiektywnych wskazówek co do udziału podatnika w oszustwie podatkowym?